

ศิลปะป่วนเมือง

Unban Art



นาย อภิรัชย์ จันทร์สำอางค์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

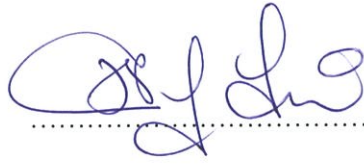
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559- 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม



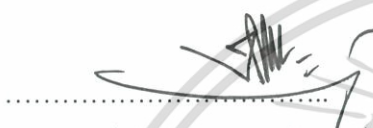
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์



ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)



กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รัชช กิตติเจริญวิวัฒน์)



กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)



กรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)



กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)



กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)



กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนศล ตีรุจเจริญ)



อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

| | |
|------------------|-----------------------------|
| หัวข้อศิลปนิพนธ์ | ศิลปะป่วนเมือง |
| | Urban Art |
| ชื่อ | นาย อภิรัชย์ จันทร์ลำอ่างค์ |
| รหัสนักศึกษา | 56020626 |
| สาขาวิชา | ประติมากรรม |
| คณะ | สถาปัตยกรรมศาสตร์ |
| ปีการศึกษา | 2559 - 2560 |
| อาจารย์ที่ปรึกษา | อาจารย์กฤษ งามสม |

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้านั้นได้ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองมาตั้งแต่กำเนิดข้าพเจ้าสังเกตเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นบนท้องถนน เช่น การจับขีรถจักรยานยนต์โดยไม่ใส่หมวกกันน็อค , การขึ้นบนทางขึ้นรถ 2 แถว , รถที่บรรทุกน้ำหนักเกิน , การฝ่าไฟแดง สิ่งเหล่านี้เกิดจากการขยายของเมืองที่เจริญขึ้น ผู้คนเลยเข้ามาหาผลประโยชน์ ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวปัญหาจุดนั้นมาสร้างสรรค์เป็นงานจิตรกรรมในรูปแบบของข้าพเจ้าเอง

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กฤษ งามสม ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้าได้รู้และเข้าใจในตัวตนมากขึ้นและได้ประสบการณ์ในการพัฒนาการต่อไป

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ที่ส่งเสียและคอยเข้าใจในตัวข้าพเจ้าในการศึกษาศิลปะ ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

อภิรัช จันท์สำอางค์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

| | หน้า |
|--|------|
| บทคัดย่อ | ก |
| กิตติกรรมประกาศ | ข |
| สารบัญ | ค |
| สารบัญภาพประกอบ | ง |
| สารบัญภาพประกอบ | จ |
| บทที่ 1 บทนำ | 1 |
| 1.1 ความสำคัญของโครงการ | 1 |
| 1.2 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ | 1 |
| 1.3 สมมุติฐานของการศึกษา | 1 |
| 1.4 ขอบเขตของโครงการ | 2 |
| บทที่ 2 พื้นฐานความคิดการสร้างสรรค | 3 |
| 2.1 ในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบศิลปะ และศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า | 4 |
| 2.2 งานประติมากรรมของศิลปินที่มีอิทธิพลในการทำงาน ต่อข้าพเจ้าด้วยวิธีการทางกายภาพและแนวความคิด | 6 |
| บทที่ 3 การสร้างสรรค์ | 11 |
| 3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต | 11 |
| บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค | 18 |
| 4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด | 18 |
| 4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ | 19 |
| 4.3 แนวความคิดและการพัฒนาผลงาน | 20 |
| บทที่ 5 บทสรุป | 29 |
| เอกสารอ้างอิง | 30 |
| ภาพผลงานศิลปะ | 33 |
| ประวัติผู้เขียน | 35 |

สารบัญภาพประกอบ

| ภาพที่ | หน้า |
|---------------------|------|
| 1. ภาพประกอบที่ 1 | 4 |
| 2. ภาพประกอบที่ 2 | 4 |
| 3. ภาพประกอบที่ 3 | 5 |
| 4. ภาพประกอบที่ 4 | 5 |
| 5. ภาพประกอบที่ 5 | 6 |
| 6. ภาพประกอบที่ 6 | 7 |
| 7. ภาพประกอบที่ 7 | 7 |
| 8. ภาพประกอบที่ 8 | 8 |
| 9. ภาพประกอบที่ 9 | 9 |
| 10. ภาพประกอบที่ 10 | 9 |
| 11. ภาพประกอบที่ 11 | 11 |
| 12. ภาพประกอบที่ 12 | 11 |
| 13. ภาพประกอบที่ 13 | 12 |
| 14. ภาพประกอบที่ 14 | 12 |
| 15. ภาพประกอบที่ 15 | 13 |
| 16. ภาพประกอบที่ 16 | 13 |
| 17. ภาพประกอบที่ 17 | 14 |
| 18. ภาพประกอบที่ 18 | 14 |
| 19. ภาพประกอบที่ 19 | 15 |
| 20. ภาพประกอบที่ 20 | 15 |
| 21. ภาพประกอบที่ 21 | 16 |
| 22. ภาพประกอบที่ 22 | 16 |
| 23. ภาพประกอบที่ 23 | 17 |
| 24. ภาพประกอบที่ 24 | 17 |
| 25. ภาพประกอบที่ 25 | 18 |
| 26. ภาพประกอบที่ 26 | 18 |
| 27. ภาพประกอบที่ 27 | 19 |

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

| ภาพที่ | หน้า |
|---------------------|------|
| 28. ภาพประกอบที่ 28 | 19 |
| 29. ภาพประกอบที่ 29 | 20 |
| 30. ภาพประกอบที่ 30 | 21 |
| 31. ภาพประกอบที่ 31 | 21 |
| 32. ภาพประกอบที่ 32 | 22 |
| 33. ภาพประกอบที่ 33 | 22 |
| 34. ภาพประกอบที่ 34 | 23 |
| 35. ภาพประกอบที่ 35 | 23 |
| 36. ภาพประกอบที่ 36 | 24 |
| 37. ภาพประกอบที่ 37 | 24 |
| 38. ภาพประกอบที่ 38 | 25 |
| 39. ภาพประกอบที่ 39 | 25 |
| 40. ภาพประกอบที่ 40 | 26 |
| 41. ภาพประกอบที่ 41 | 26 |
| 42. ภาพประกอบที่ 42 | 27 |
| 43. ภาพประกอบที่ 43 | 27 |
| 44. ภาพประกอบที่ 44 | 28 |
| 45. ภาพประกอบที่ 45 | 28 |
| 46. ภาพประกอบที่ 46 | 32 |
| 47. ภาพประกอบที่ 47 | 33 |
| 48. ภาพประกอบที่ 48 | 34 |

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในการจราจรทางบกนั้น เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุด้วยกัน จากสถิติของกรมทางหลวง พบว่า สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุทางหลวง คือการขับรถเร็ว การขับรณะกระชั้นชิด และอื่นๆ อีกมากมาย ด้วยเนื่องมาจาก ความเร่งรีบของบุคคลในสังคมทำให้มองข้ามซึ่งกฎเกณฑ์

การนำเสนอของบุคคลที่ใช้ท้องถนนในการจราจร และปฏิบัติผิดกฎจราจรที่อาจจะทำให้เกิดอันตราย หรือเกินอุบัติเหตุ แต่บุคคลทั่วไปกระทำจนเป็นความเคยชิน เช่น การขับซิ่งรถจักรยานยนต์โดยไม่ใส่หมวกกันน็อก , การขึ้นบนทางขึ้นรถ 2 แถว , รถที่บรรทุกน้ำหนักเกิน , การฝ่าไฟแดง เป็นต้น ทั้งนี้อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อตนเองและผู้อื่นที่สัญจร บนท้องถนนได้ การกระทำดังกล่าวมันส่งผลให้เห็นถึง การเป็นอยู่ วัฒนธรรม สังคม ความขาดตกบกพร่องของคนในปัจจุบัน ที่ต้องแย่งชิงไปเกือบทุกเรื่อง ในการเร่งรีบของคนในสังคมนั้นทำให้สังคมไร้ซึ่ง มาตรฐาน กฎเกณฑ์ ที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น

ข้าพเจ้าต้องการที่จะ นำภาพการกระทำที่เคยชิน ดังกล่าว มานำเสนอให้เห็นถึงอันตราย และการละเลย โดยการประชดประชัน ให้นุกลิขานอกได้เห็น เนื่องจาก ข้าพเจ้าได้เติบโตในสังคมที่วุ่นวาย ตั้งแต่เด็กทำให้เห็นถึง ปัญหา ในการสัญจรบนท้องถนน สิ่งเหล่านี้เกิดจากการขยายของเมืองที่เจริญขึ้น ผู้คนเลยเข้ามาหารายได้เก่งแย่งกัน

1.2 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

- 1.2.1 แสดงประสบการณ์และผลกระทบที่มีต่อเหตุการณ์ข่าวสารบ้านเมือง
- 1.2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการพองลมรับลม ของตุ๊กตาลม และ วงจร ไฟ
- 1.2.3 เพื่อศึกษารูปแบบชนิด ความหมาย และที่มาของเสียงผ่านงานศิลปะ

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

มนุษย์ทุกคนใช้ประโยชน์แต่ละพื้นที่ หากงานศิลปะสามารถสื่อสารกับมนุษย์ด้วยพื้นที่นั้นๆ ย่อมทำให้มนุษย์เข้าใจงานศิลปะได้ง่ายยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ใช้กระบวนการทางศิลปะแสดงออก ผ่านรูปแบบของ ตั๋วงานศิลปะที่เล่นกับพื้นที่ โดยข้าพเจ้าจำแนกขอบเขตของการสร้างสรรค์ออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1.4.1 ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

วิถีชีวิตของคนเมืองในการใช้รถใช้ถนนในจราจร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนท้องถนน

1.4.2 ขอบเขตทางด้านรูปแบบ

ผลงานศิลปะที่เกิดจาก การลงพื้นที่ และตัวงานมีความสัมพันธ์กับพื้นที่

1.4.3 ขอบเขตทางด้านเทคนิค

เทคนิคเปลี่ยนไปตามพื้นที่ สิ่งแวดล้อม และปัญหาของพื้นที่นั้น



พื้นฐานความคิดการสร้างสรรค์

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในการจราจรทางบกนั้น เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุด้วยกัน จากสถิติของกรมทางหลวง พบว่า สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุทางหลวง คือการขับรถเร็ว การขับรถระยะระยะกระชั้นชิด และอื่นๆ อีกมากมาย ด้วยเนื่องมาจาก ความเร่งรีบของบุคคลในสังคมทำให้มองข้ามซึ่งกฎเกณฑ์

การนำเสนอของบุคคลที่ใช้ท้องถนนในการจราจร และปฏิบัติผิดกฎจราจรที่อาจจะทำให้เกิดอันตราย หรือเกินอุบัติเหตุ แต่บุคคลทั่วไปกระทำงานเป็นความเคยชิน เช่น การขับขีรถจักรยานยนต์โดยไม่ใส่หมวกกันน็อก , การขึ้นบนทางขึ้นรถ 2 แถว , รถที่บรรทุกน้ำหนักเกิน , การฝ่าไฟแดง เป็นต้น ทั้งนี้อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อตนเองและผู้อื่นที่สัญจร บนท้องถนนได้ การกระทำความผิดกล่าวมันส่งผลให้เห็นถึง การเป็นอยู่ วัฒนธรรม สังคม ความขาดตกบกพร่องของคนในปัจจุบัน ที่ต้องแย่งชิงไปเกือบทุกเรื่อง ในการเร่งรีบของคนในสังคมนั้นทำให้สังคมไร้ซึ่ง มาตรฐาน กฎเกณฑ์ ที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น

ข้าพเจ้าต้องการที่จะ นำภาพการกระทำที่เคยชิน ดังกล่าว มานำเสนอให้เห็นถึงอันตราย และการละเลย โดยการประชดประชัน ใ้บุคคลภายนอกได้เห็น เนื่องจาก ข้าพเจ้าได้เติบโตในสังคมที่วุ่นวาย ตั้งแต่เด็กทำให้เห็นถึง ปัญหา ในการสัญจรบนท้องถนน สิ่งเหล่านี้เกิดจากการขยายของเมืองที่เจริญขึ้น ผู้คนเลยเข้ามาหาผลกำไร

ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านำเสนอถึงกลุ่มผู้เดินถนนผู้ใช้รถใช้ถนนเห็นว่าคนทั่วไปปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะกลัวถูกตำรวจจับกุมมากกว่าความกลัวอุบัติเหตุ หรือมีความรับผิดชอบในการใช้รถใช้ถนน จากการสังเกตพฤติกรรมจราจรในบริเวณสี่แยกที่มีและไม่มีสัญญาณไฟจราจรพบว่าผู้ขับขีรถจักรยานยนต์มีพฤติกรรมจราจรที่ไม่ถูกต้องเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะเรื่องการให้สัญญาณก่อนเลี้ยว ไม่สวมหมวกนิรภัย และฝ่าฝืนป้ายหยุดบริเวณสี่แยก

ข้าพเจ้าสนใจงานประติมากรรม โดยเฉพาะงานที่ แทรกแซงพื้นที่ ข้าพเจ้าคิดว่างานประติมากรรมแบบนี้สามารถทำให้ผู้ชมงานจินตนาการตามประสบการณ์ของผู้ชมงานแต่ละคนที่มีต่อพื้นที่ ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างงานประติมากรรมจากเหตุการณ์ข่าวสารบนท้องถนน เช่น การทำผิดกฎจราจร อุบัติเหตุบนท้องถนน การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฯลฯ ด้วยข้าพเจ้า อาศัยอยู่ในเมืองหลวงแต่เด็ก เหตุการณ์และอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจอบ่อยครั้ง



เหตุการณ์บนท้องถนน (ภาพประกอบที่ 1)



เหตุการณ์บนท้องถนน (ภาพประกอบที่ 2)

2.1 ในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบศิลปะและศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

สตรีทอาร์ต (Street Art) หรือศิลปะข้างถนน คือศิลปะที่สามารถพบเห็นได้ตามที่สาธารณะหรืออีกนัยหนึ่งก็คือตามข้างถนนทั่วไป ซึ่งปกติงานศิลปะแนวนี้มักค้านกับกฎหมายบ้านเมือง เพราะมักแสดงบนพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต ทั้งนี้คนส่วนใหญ่มักรู้จักสตรีทอาร์ตในอีกชื่อหนึ่งว่า กราฟฟิตี (Graffiti) หรือการพ่นผนังด้วยสเปรย์ แต่ความจริงนั้นยังรวมถึงงานประติมากรรม (Sculpture) การพ่นผนังด้วยสีสเปรย์ โดยมีบล็อกกั้นสี (Stencil Graffiti) การติดสติ๊กเกอร์ (Sticker Art) การแปะโปสเตอร์โดยใช้กาวทา (Wheat Pasting) และศิลปะการจัดวาง (Street Installation) เป็นต้น

ด้วยภูมิหลังที่ข้าพเจ้าเคยได้สนใจศิลปะประเภท ศิลปะข้างถนน ได้มีวิธีการทำงานได้แก่ แทรกแซงพื้นที่ เสียดสีสังคม ทำให้ผู้ชมงานจินตนาการตามประสบการณ์ในแต่ละบุคคลที่มีต่อพื้นที่ ตัวผลงานในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้ขบวนการของศิลปะข้างถนน มาเป็นตัวแทนเสนอผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Graffiti Street Art (ภาพประกอบที่ 3)



Graffiti Street Art 2 (ภาพประกอบที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 งานประติมากรรมของศิลปินที่มีอิทธิพลในการทำงานต่อข้าพเจ้าด้วยวิธีการทาง กายภาพและแนวความคิด

2.2.1 งานที่เสียดสีสังคม และมีความสัมพันธ์ต่อพื้นที่

Banksy

เป็นศิลปินที่มีการทำงานโดย ผลงาน กราฟฟิตี้ ที่มีการแซมด้วย สเทนเซิลถึง ลักษณะ ผลงานของ แบงก์ซี่ (Banksy) จะออกมาในแนวเสียดสีสังคม ด้วยรูปภาพที่มีลักษณะเฉพาะโดดเด่น แฝงด้วยมุขตลกร้าย แฝงนัยยะ ในแนวทางต่อต้านสงครามต่อต้านทุนนิยม เช่น ผลงานที่ชื่อว่า “Naked Man”, 2006 เนื้อหาในภาพนั้นเป็นภาพที่ชายผู้เป็นสามีใส่ชุดสูทกำลังอยู่ในอารมณ์โกรธและกำลังมองหาผู้ของภรรยาของตนจากหน้าต่างห้องบานหนึ่ง สื่อถึงเรื่องราวการนอกใจ การคบชู้ได้ชัดเจนและการจัดวางในพื้นที่เป็นคลินิกรักษาสุขภาพทางเพศนั้น ก็เป็นการสะท้อนและเตือนสติผู้พบเห็นอีกด้วย



Banksy “Naked Man”,2006 (ภาพประกอบที่ 5)

ผลงานชื่อ “West Bank Wall”,2015 นำเสนอเรื่องราวของสังคมและการเมืองลงบนผนังระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล โดยศิลปินได้เลือกกำแพงฝั่งตะวันตกของอิสราเอล ผนังนี้ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ทางการเมืองและทำหน้าที่จะแยกทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกัน บางคนจากฝั่งอิสราเอลอ้างว่าผนังนี้ให้การป้องกันจากการต่อต้านด้านก่อการร้ายที่อาจเกิดจากปาเลสไตน์ แต่ยิ่งเห็นผนังนี้ถูกเป็นสองฝั่ง ที่ถูกแยกระหว่างสองวัฒนธรรมและศาสนา หลังจากที่เกิดการขัดแย้งขึ้นในปี 2002

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



กำแพงกั้นระหว่างปาเลสไตน์กับอิสราเอล (ภาพประกอบที่ 6)

ผลงานภาพ บนกำแพงกั้นระหว่างปาเลสไตน์กับอิสราเอล



หนึ่งในผลงาน Banksy “West Bank Wall”, 2015 (ภาพประกอบที่ 7)

<https://www.pinterest.com/explore/banksy-palestine/?lp=true>

เด็กหญิงและลูกโป่งที่พาเด็กผู้หญิงลอยขึ้นสู่ด้านบน เป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกถึงว่าการต้องการที่จะออกไปสู่อิสระ โดยแทนภาพความบริสุทธิ์ของเด็กกับความเชื่อเล็กๆ ว่าลูกโป่งนั้นทำให้ลอย และพาเด็กผู้หญิงล่องลอยออกไปสู่อิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



หนึ่งในผลงาน Banksy “West Bank Wall”, 2015 (ภาพประกอบที่ 8)

<https://www.pinterest.com/explore/banksy-palestine/?lp=true>

ชิ้นนี้เป็นรูปของนกพิราบถูกใส่ด้วยเสื้อกั๊กหุ้มเกราะและถูกยิงเข้าไปยังหัวใจซึ่งในความหมายของตัวนกพิราบเองนั้นตามศาสนาคริสต์ นกพิราบสีขาวนั้นเป็นตัวแทนของความบริสุทธิ์ และในส่วนของกิ่งมะกอกนั้น เป็นสิ่งที่ชาวกรีกในสมัยโบราณใช้ในพิธีต่างๆ อยู่เสมอ และถือกันว่ากิ่งใบมะกอกเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพด้วยและในฝั่งยุโรปบุคคลที่นับถือศาสนาคริสต์นั้นถือว่านกพิราบคาบใบมะกอกนั้นหมายถึงตัวแทนของพระเจ้าซึ่งเป็นผู้นำมาซึ่งสันติในงานของศิลปินนั้นได้ใช้สัญลักษณ์ของความสันติแต่กลับใส่เสื้อเกราะแล้วยังถูกยิงเข้ามาที่หัวใจซึ่งเป็นการขัดแย้งในเชิงของสัญลักษณ์ของภาพ แต่กลับสื่อได้ถึงความหมายของงานว่าสันติภาพนั้นได้ถูกทำลายลง โดยที่เป่าปิ่นนั้นแสดงออกถึงสงคราม ได้ถูกยิงมาเพื่อสันติภาพแล้ว

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปินดังกล่าวในด้านแนวความคิดที่ต่อต้านสังคมและแฝงไปด้วยมุขตลกที่ทำให้ผู้ชมงานยิ้มได้

Joshua Allen Harris

เป็นศิลปินที่หยิบใช้ ฝูงขยะรีไซเคิล มาสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะโลกร้อนโดยนำถุงมาทำให้เป็นรูปแบบสัตว์ป่า เช่น ผลงานที่มีชื่อว่า Polar Bears เค้าได้ใช้ถุงขยะมาคิดให้เป็นหมีขั้วโลก ที่ได้รับลมจาก ระบบระบายอากาศ ซึ่งทำให้ตัวหมีพองมีชีวิต และเมื่อระบบระบายอากาศหยุดลงตัวก็ค่อยๆ ยุบลงเสมือนกับตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Joshua Allen Harris “Polar Bears”,2008 (ภาพประกอบที่ 9)

<http://highlike.org/joshua-allen-harris-2/>



Joshua Allen Harris “Giraffe”,2008 (ภาพประกอบที่ 10)

<http://www.mnn.com/your-home/remodeling-design/blogs/scary-beautiful-trash-bag-creatures>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปินดังกล่าวในด้านเทคนิควิธีการ โดยใช้ถุงพลาสติกมาตัดประกอบสร้างให้เป็นรูปทรง และนำไปแทรกแซงกับพื้นที่



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

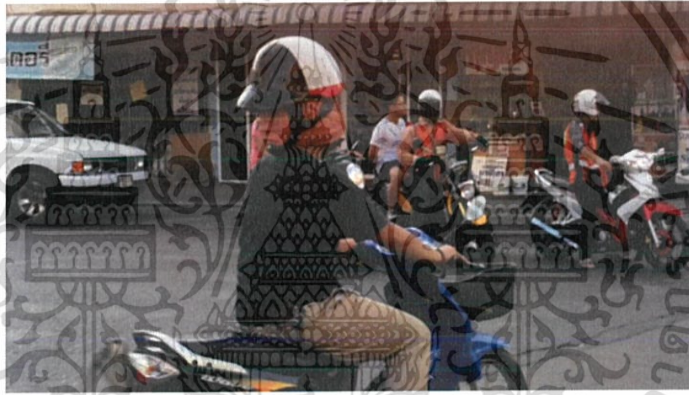
การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

ผลงานในอดีตของข้าพเจ้าที่มีการแทรกแข่งต่อพื้นที่สาธารณะเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์

ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2558-2559

ผลงานที่ชื่อว่า “จำกัดพื้นที่”, 2558 ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เลือกใช้หมวกกันน็อคมาสร้างรูปทรงใหม่โดยปั้นแต่งเดิมให้เป็นศีรษะของตำรวจหันหน้าไปทางข้างหลัง แล้วนำไปใส่ขั้วซีรจักรยานยนต์บนท้องถนน เพื่อแทรกแข่งต่อพื้นที่



ผลงานที่ชื่อ “จำกัดพื้นที่”, 2558 แทรกแข่งบนท้องถนน (ภาพประกอบที่ 11)



ผลงานที่ชื่อ “จำกัดพื้นที่”, 2558 แทรกแข่งบนท้องถนน 2 (ภาพประกอบที่ 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อ “หมวกเตือนภัย”,2559 ในตัวผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนาจากตัวงานชิ้นที่ชื่อว่า “จำกัดน้ำออก”,2558 โดยการเพิ่มจำนวนหมวกให้เยอะขึ้นเป็นจำนวน 4 ใบ และนำเหตุการณ์บนท้องถนน อย่างเช่น ศีรษะคนโดนรถทับ เหตุการณ์ตำรวจถูกต่อย แล้วนำไปสวมใส่จับจับบนท้องถนน



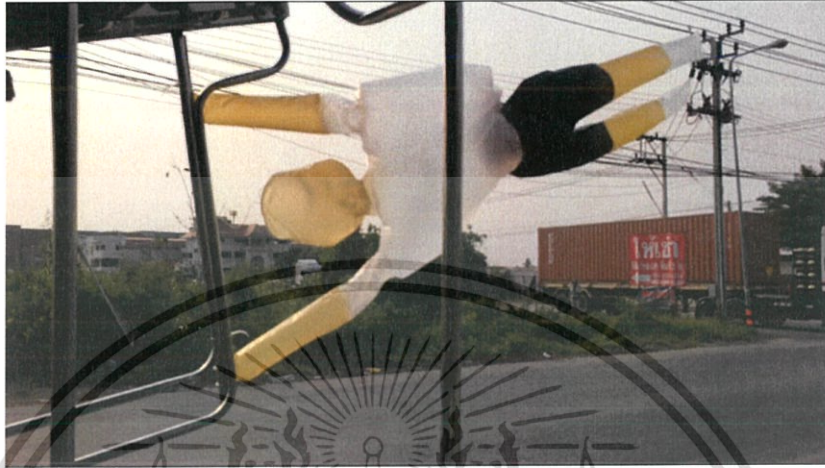
ผลงานที่ชื่อ “หมวกเตือนภัย”,2559 แทรงแซงบนท้องถนน (ภาพประกอบที่ 13)



ผลงานที่ชื่อ “หมวกเตือนภัย”,2559 แทรงแซงบนท้องถนน 2 (ภาพประกอบที่ 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อว่า “ม.ลอย”,2559 ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ศึกษาการใช้ลมเข้ามามีส่วนร่วมในงาน โดยการใช้ถุงพลาสติกมาตัวแปะให้เป็นพอร์มของเด็กนักเรียน แล้วนำไปแทรกแซงพื้นที่ของรถ2แถว โดยการนำตัวนักเรียนไปติดกับตัวรถให้แขนรับลมในขณะที่รถวิ่งเพื่อนให้ตัวผลงานพองเสมือนเกาะราวเหล็กบนรถและเมื่อรถ2แถวหยุดวิ่งเด็กนักเรียนก็จะยุบลงตามรถ



ผลงานที่ชื่อ “ม.ลอย”,2559 บนพื้นที่รถ2แถว (ภาพประกอบที่ 15)



ผลงานที่ชื่อ “ม.ลอย”,2559 บนพื้นที่รถ2แถว 2 (ภาพประกอบที่ 16)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นนี้ชื่อว่า “จ่าปลิว”,2559 ในตัวผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำเทคนิคที่ได้จากการทดลองเรื่องการพองลมของถุงพลาสติกจากงานชิ้นที่แล้วมาใช้ แต่ได้เปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่จะเข้าไปแทรกแซง จึงได้หาพื้นที่ใหม่ ข้าพเจ้าได้พบพื้นที่ในรถบรรทุก จึงนำเทคนิคการพองลมของถุงมาทำให้เป็นรูปทรงของตัวราว แล้วนำไปเกาะกับรถบรรทุก เพื่อให้รถบรรทุกขับบนท้องถนนรับลมให้ตัวตัวราวมีชีวิต



ผลงานที่ชื่อ “จ่าปลิว”,2559 ติดตั้งกับรถบรรทุก (ภาพประกอบที่ 17)



ผลงานที่ชื่อ “จ่าปลิว”,2559 ติดตั้งกับรถบรรทุก 2 (ภาพประกอบที่ 18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นนี้ชื่อว่า “กลับบ้านใหม่จะน้องสาว”,2559 ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนาวิธีการและเทคนิคกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ถุงพลาสติกที่ปรับรูปแบบการรับลมจากเดิมที่ค่อนข้างมีความซ้ำในตัว ผลงานนี้ให้มีความแปลกใหม่ โดยการทดลองติดตั้งกับรถจักรยานยนต์ในรูปแบบทำซ็อนท้ายคนขับและคนขับแต่งตัวเป็นนักเรียนชั้นมัธยม



ผลงานที่ชื่อ “กลับบ้านใหม่จะน้องสาว”,2559 (ภาพประกอบที่ 19)



ผลงานที่ชื่อ “กลับบ้านใหม่จะน้องสาว”,2559 2 (ภาพประกอบที่ 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อว่า “ไปกับพีนิน”,2559 ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าสังเกตเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นก่อนหน้าก็คือ ขั้นตอนการติดตั้งและรูปแบบที่มีความเล็ก จึงพัฒนาให้มีขนาดใหญ่ขึ้นในงานชิ้นนี้และพัฒนาการติดตั้งที่มีความมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น แล้วเปลี่ยนจากชุดคนขับเป็นวินมอเตอร์ไซค์เพื่อให้ได้มุมมองใหม่



ผลงานที่ชื่อ “ไปกับพีนิน”,2559 (ภาพประกอบที่ 21)



ผลงานที่ชื่อ “ไปกับพีนิน”,2559 2 (ภาพประกอบที่ 22)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อว่า “Mini”,2559 ในตัวงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนารูปแบบตัวงานที่ใหญ่ขึ้นและได้พบกับปัญหาในการติดตั้งผลงานกับรถจักรยานยนต์ที่ทำให้ตัวผลงานไม่พองในช่วงแรกและได้แก้ไขปัญหาคือตัวช่องปากป้องกันรับลมของตัวผลงาน



ผลงานที่ชื่อ “Mini”,2559 (ภาพประกอบที่ 23)



ผลงานที่ชื่อ “Mini”,2559 2 (ภาพประกอบที่ 24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

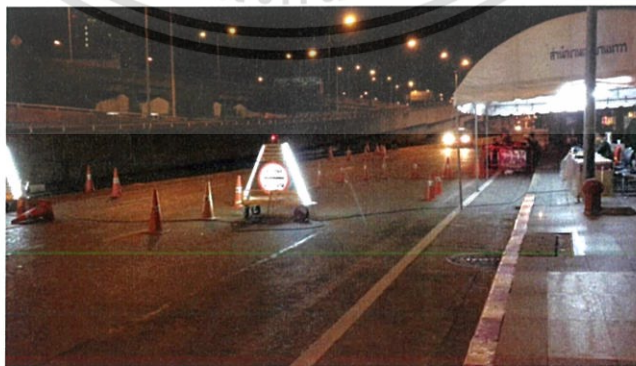
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

ในช่วงปี พ.ศ. 2559 ข้าพเจ้าได้ใช้วัสดุในการทำงานคิดแค่เพียงถึงตัวรูปแบบของตัวผลงาน แต่ไม่ได้คิดถึงพื้นที่ที่ตัวผลงานควรจะไปมีความสัมพันธ์ด้วย จึงทำได้แค่ทดลองนำงานออกไปให้ผู้คนทั่วไปได้ดูเท่านั้น



การนำผลงานออกสู่บนถนน (ภาพประกอบที่ 25)

เมื่อเวลาต่อมา ข้าพเจ้าจึงแสวงหาพื้นที่ที่ข้าพเจ้าสนใจหรือมีประสบการณ์ร่วมเพื่อมาสร้างผลงานให้มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ในเส้นทางความคิดยิ่งขึ้น

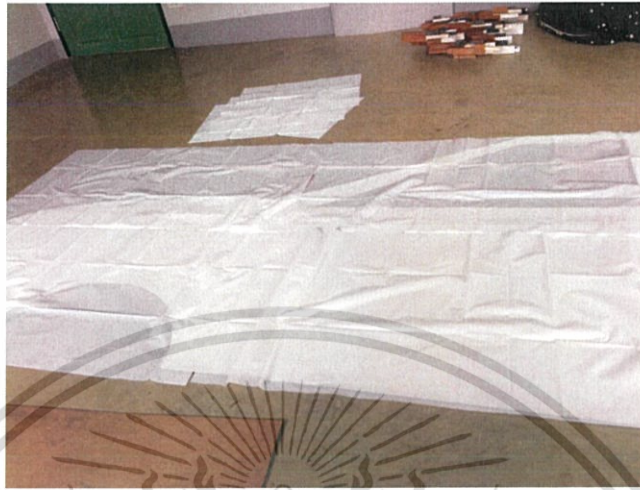


พื้นที่ที่มีประสบการณ์ร่วม (ภาพประกอบที่ 26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบนั้น ข้าพเจ้าได้ศึกษาเทคนิคการทำตุ๊กตาลมโดยใช้ถุงพลาสติกมาตัดปะทำให้พองตัว เพื่อให้ผู้รับชมมีความน่ารักในขณะพบเห็น



การตัดปะถุงพลาสติก 1 (ภาพประกอบที่ 27)



การตัดปะถุงพลาสติก 2 (ภาพประกอบที่ 28)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

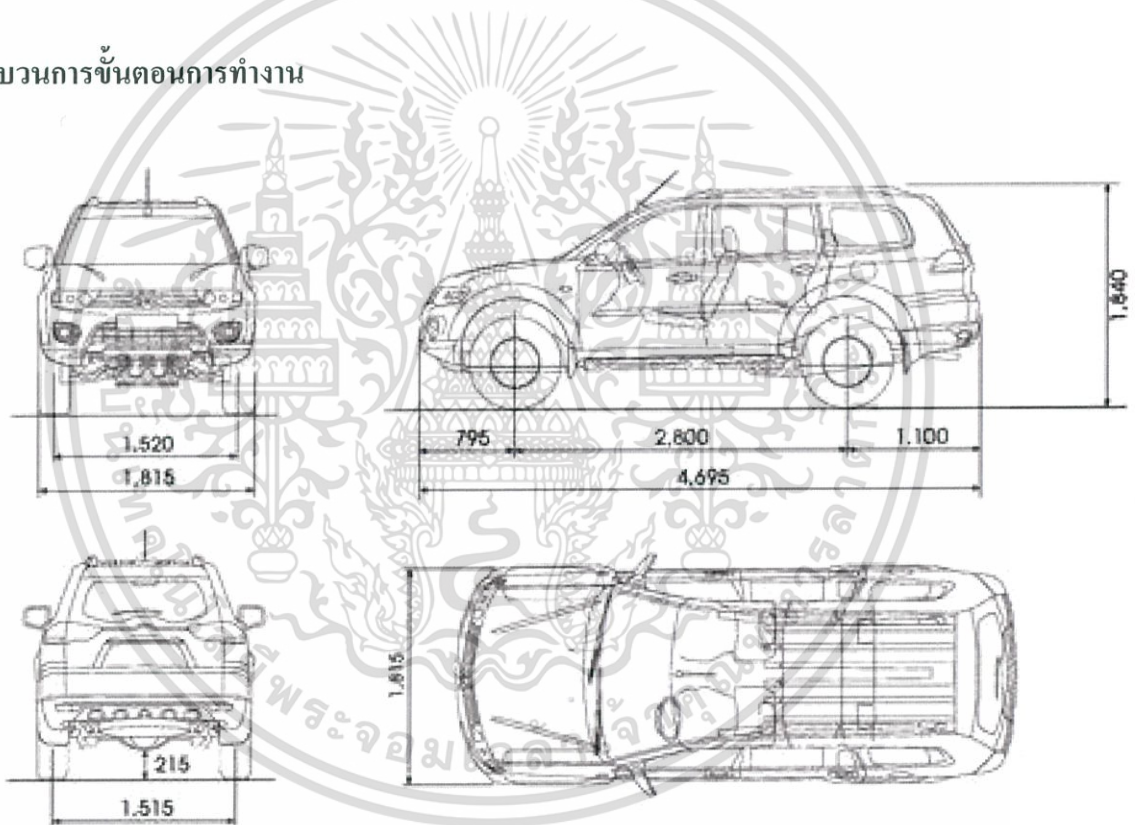
4.3 แนวความคิดและการพัฒนาผลงาน

ผลงานในโครงการศิลปนิพนธ์ที่ชื่อ “ศิลปะปูนเมือง” ที่มีแนวคิดมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้เห็นในท้องถนนและข้าพเจ้ามีทัศนคติต่อเหตุการณ์นั้นๆ ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่มีเรื่องราวจากเหตุการณ์บนท้องถนน

ผลงานชิ้นที่ 1 “ชนแล้วหนี”2560

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำข่าวสารจากการชนแล้วหนี ของผู้ขับขี่รถยนต์ยี่ห้อ มิตซูบิชิ มานำเสนอโดย การตัดปะทุกพลาสติกให้มีขนาดเท่ากับขนาดรถยนต์ขนาดจริงแล้วนำมาลากด้วยรถจักรยานยนต์ให้ดูเสมือนว่ากำลังไล่ชนรถจักรยานยนต์อยู่แต่ถ้าดูให้อีกด้านก็อาจจะดูได้ว่ารถจักรยานยนต์ชนกำลังลากรถยนต์อยู่เช่นกัน

ขบวนการขั้นตอนการทำงาน



แบบใช้ร่างตัดแพทเทิร์นรถยนต์ยี่ห้อ มิตซูบิชิ (ภาพประกอบที่ 29)



การร่างตัดแพทเทิร์น (ภาพประกอบที่ 30)

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ชิ้นที่ 1



ได้นำตัวงานออกไปแทรกแซงบนท้องถนน (ภาพประกอบที่ 31)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

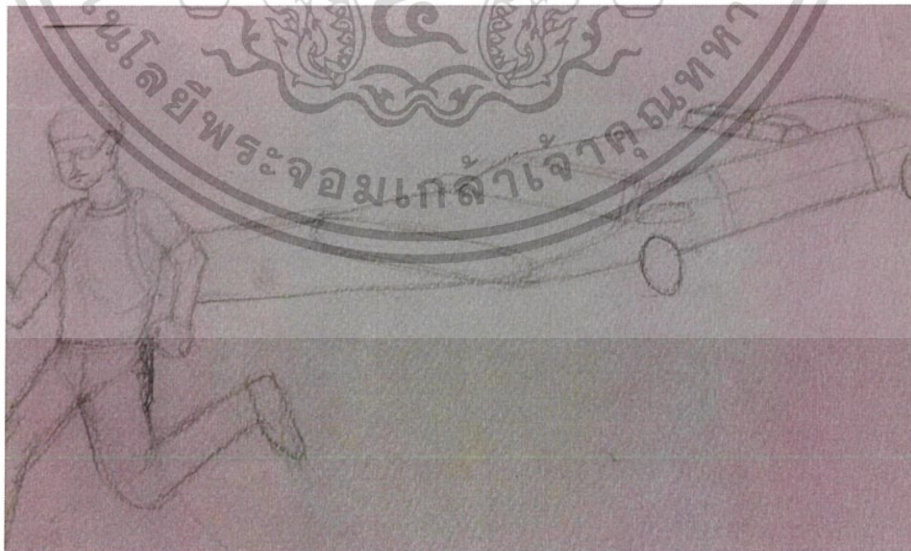
ผลงานชิ้นที่ 2 “Patrol Party”, 2560

ผลงานชิ้นนี้ เนื่องจากข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์โดนจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วข้าพเจ้าได้รู้สึกถึงความไม่เป็นธรรม ข้าพเจ้าจึงนำเทคนิคการตัดแปะถุงพลาสติกมาประกอบสร้างให้เป็นรูปทรงของรถตำรวจแต่ได้ขยายขนาดของตัวรถให้มีขนาดยาว เหมือนกับรถลีมูซีนแล้วนำมาลากด้วยการใช้คนใส่ชุดเด็กเสิร์ฟ

ขบวนการขั้นตอนการทำงาน

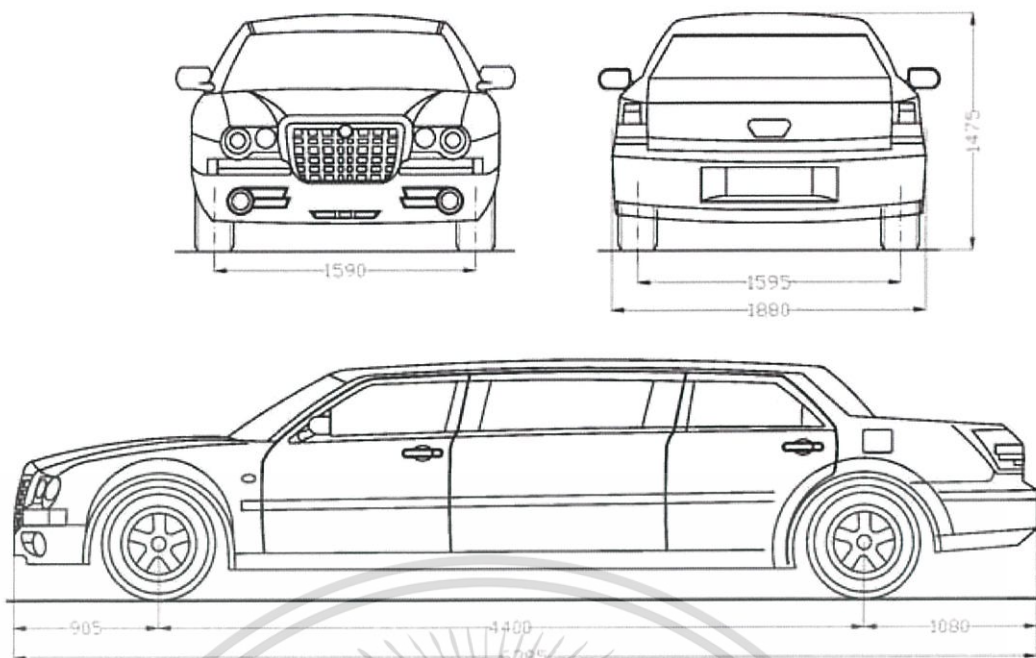


ภาพร่างรถลีมูซีนตำรวจ 1 (ภาพประกอบที่ 32)



ภาพร่างรถลีมูซีนตำรวจ 2 (ภาพประกอบที่ 33)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

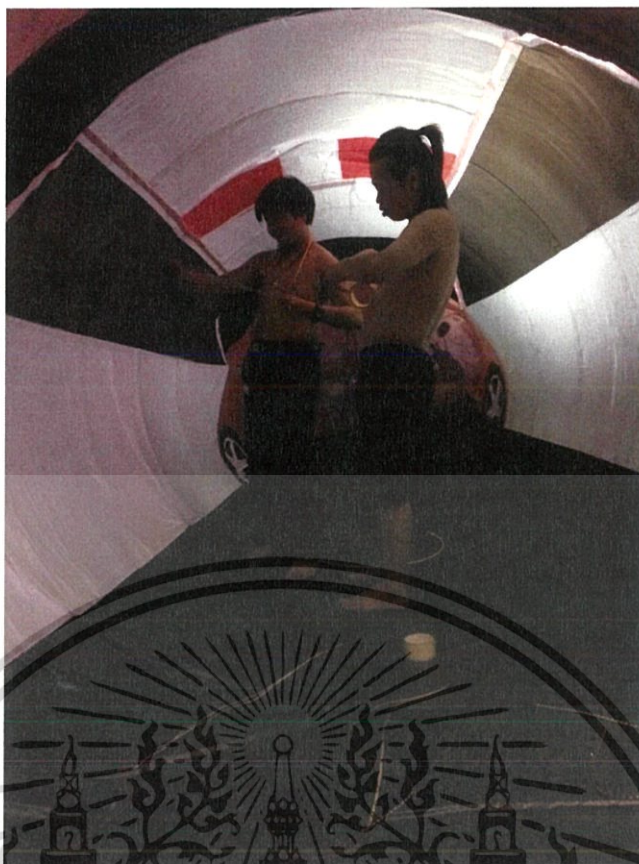


แบบใช้ร่างตัดแพทเทิร์นรถ สีมูซิน (ภาพประกอบที่ 34)



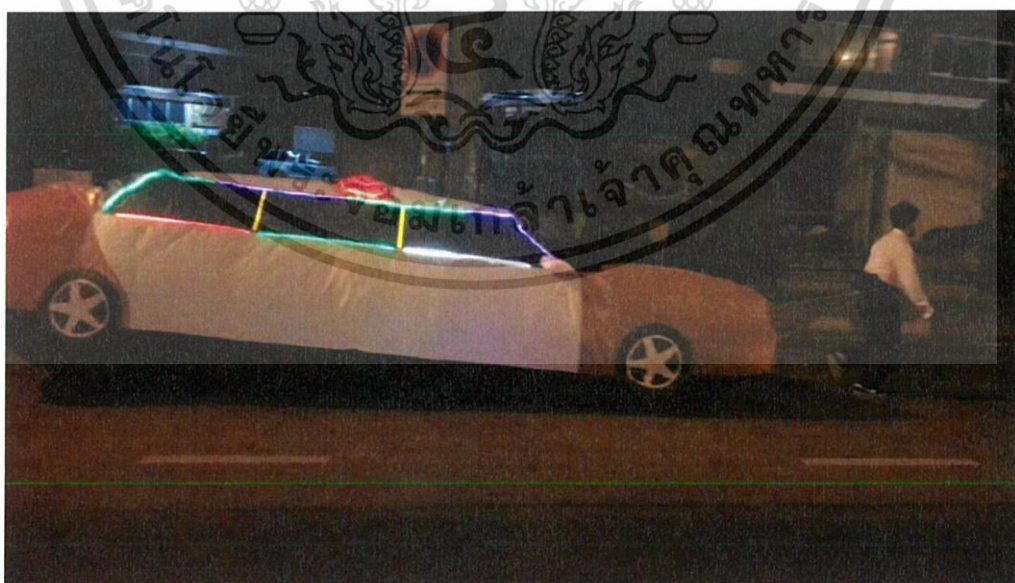
การตัดแพทเทิร์นและประกอบ (ภาพประกอบที่ 35)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



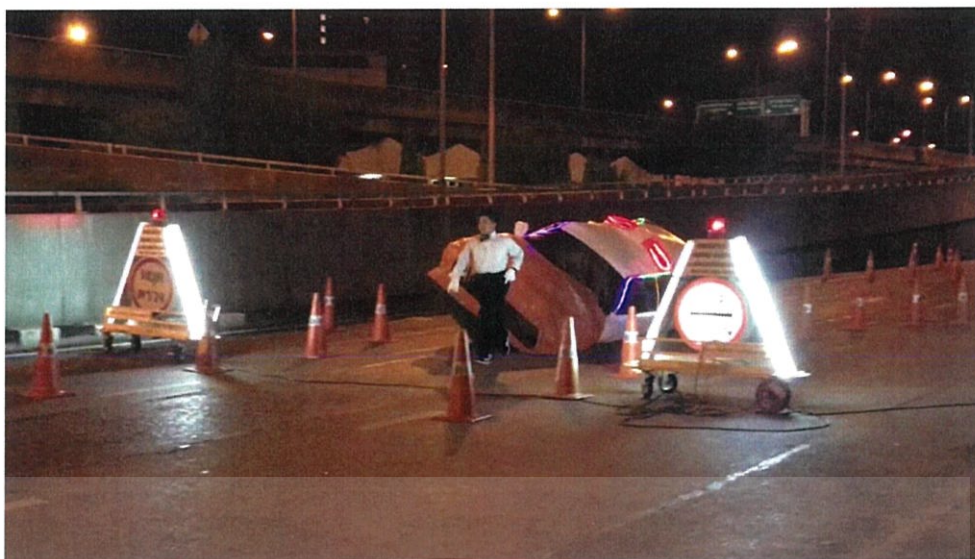
เดินวงจรไฟในตัวผลงาน (ภาพประกอบที่ 36)

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ชิ้นที่ 2



ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ “Patrol Party”, 2560 (ภาพประกอบที่ 37)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



นำตัวงานออกไปแทรกแซงบนด้านจราจร (ภาพประกอบที่ 38)

ผลงานชิ้นที่ 3 “กระบะยาว”, 2560

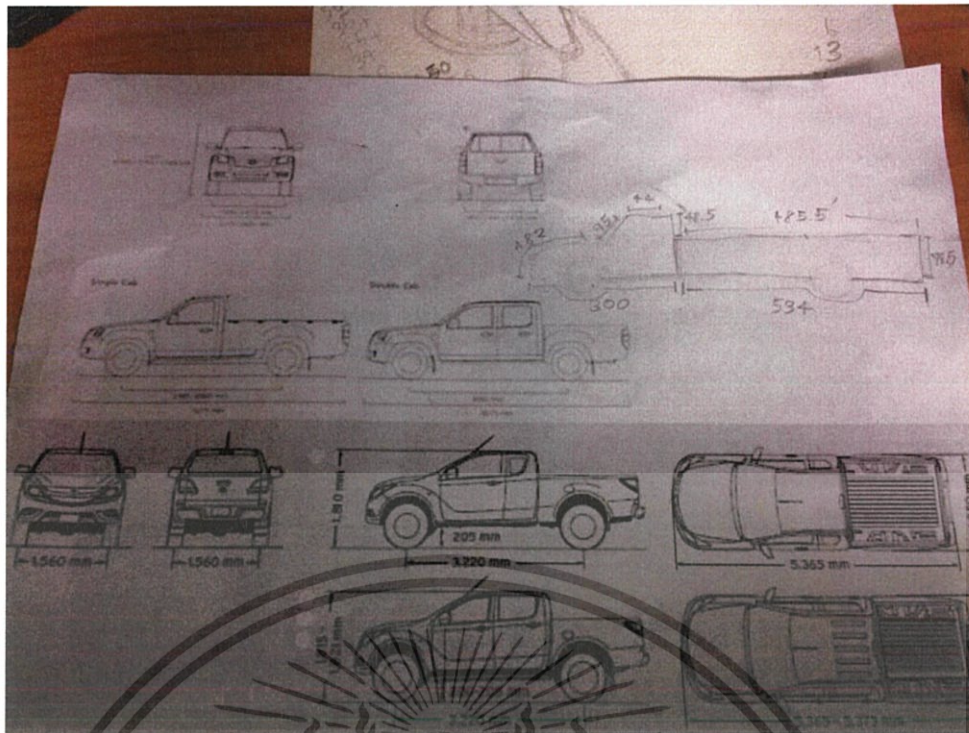
ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้มีทัศนคติกับข้อกฎหมายที่ห้ามนั่งท้ายรถกระบะ ซึ่งประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่ใช้รถกระบะเป็นจำนวนมาก และใช้เป็นรถเนกประสงค์สามารถรับส่งคนได้หลายคนในทีเดียวถือเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายได้ ข้าพเจ้าจึงนำเทคนิคการตัดแปะแพทเทิร์นถุงพลาสติกมาตัดประกอบสร้างให้เป็นรูปทรงของรถกระบะที่มีกระบะท้ายยาวจนเกินจริงและมีคนนั่งอยู่ท้ายตัวรถในจำนวนหลายคน แล้วตากโดยใช้คนวิ่ง

ขบวนการขั้นตอนการทำงาน



ภาพร่างรถกระบะท้ายยาว (ภาพประกอบที่ 39)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



แบบภาพบอกขนาดตัดแพทเทิร์นรถ (ภาพประกอบที่ 40)

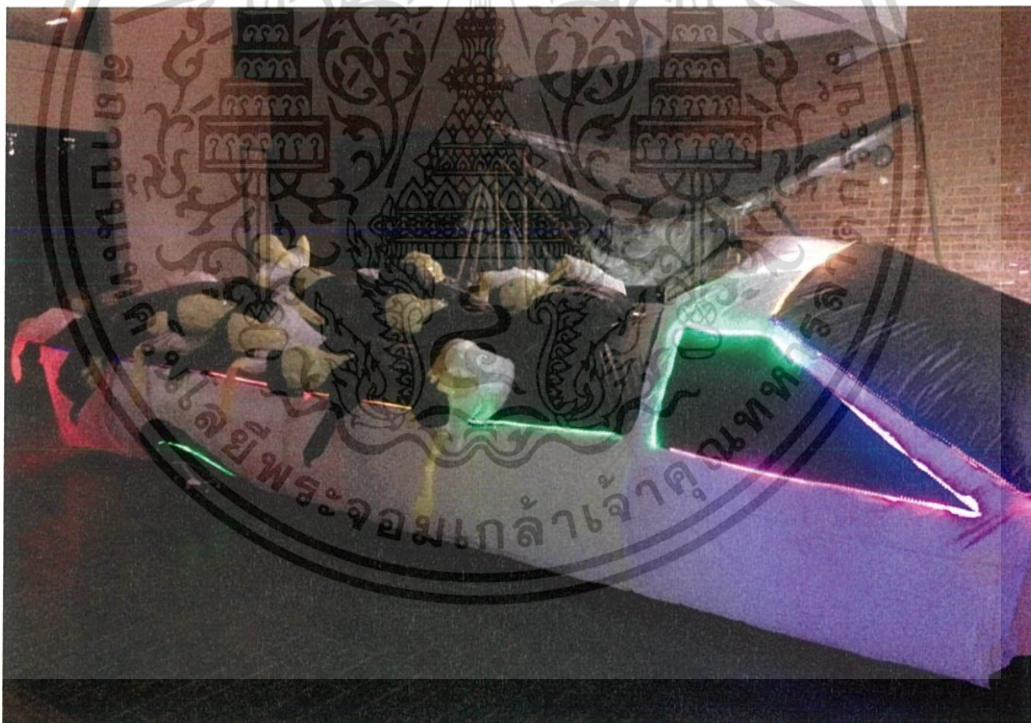


การตัดแพทเทิร์นและประกอบตัวงาน (ภาพประกอบที่ 41)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ประกอบตัวงานและเพิ่มคนทำขรถกระบะ (ภาพประกอบที่ 42)



เดินวงจรไฟในตัวรถ (ภาพประกอบที่ 43)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ชิ้นที่ 3



นำตัวงานออกมาแทรกแซงบนท้องถนน (ภาพประกอบที่ 44)



ภาพจาก VDO ที่นำตัวงานไปแทรกแซงบนถนน (ภาพประกอบที่ 45)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

โครงการศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยความตั้งใจเพื่อที่จะนำเสนอเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนท้องถนนให้ผู้ชมงานได้รับรู้ถึงความขบขันที่ข้าพเจ้าได้แสดงออกมาผ่านผลงาน และจากการทำผลงานศิลปนิพนธ์นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักขบวนการทำงานที่ต้องวางแผนก่อนอยู่เสมอ แต่ถึงวางแผนแล้วก็ยังมีปัญหาให้คอยแก้อยู่เสมอเพราะในการทำงานนั้นต้องมีการพัฒนาในรูปแบบหรือแนวความคิดตลอดเวลาจึงเป็นการทำงานที่ทำหายอยู่ตลอดเวลา และสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าโครงการศิลปนิพนธ์ที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ในครั้งนี้จะทำให้ผู้ที่ชมงานมีความสนุกก็ถือว่างานศิลปะในชุดนี้ประสบความสำเร็จแล้ว



เอกสารอ้างอิง

Banksy. 2017.(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<https://en.wikipedia.org/wiki/Banksy>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 20 มีนาคม 2560)

Joshua Allen Harris. 2017.(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<https://ldsearthstewardship.org/2013/03/green-art-installations-air-bear-and-other-inflatable-bag-art/>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 17 มีนาคม 2560)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 (ภาพประกอบที่ 46)

ชื่อผลงาน “ชนแล้วหนี”, 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 180x470x180 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

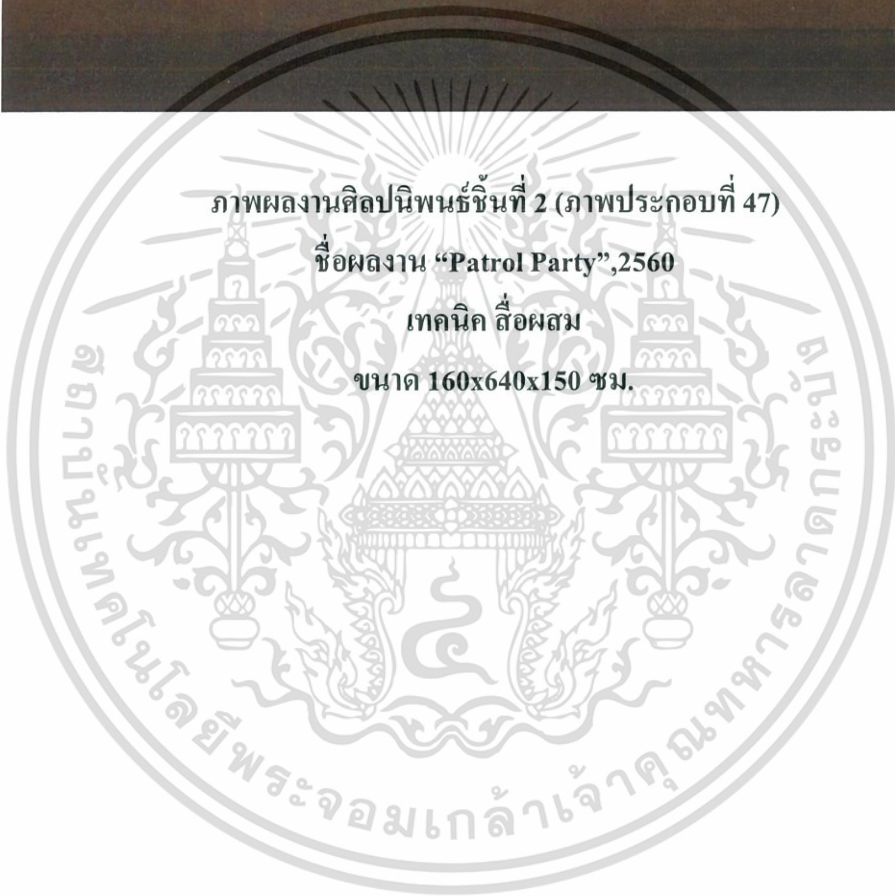


ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2 (ภาพประกอบที่ 47)

ชื่อผลงาน “Patrol Party”, 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 160x640x150 ซม.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3 (ภาพประกอบที่ 48)

ชื่อผลงาน “กระบะยาว”, 2560

เทคนิค สีสผสม

ขนาด 150x700x180 ซม.

ศิลปบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย อภิรัชย์ จันทร์สำอางค์
 วัน เดือน ปีเกิด 22 ธันวาคม 2536 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 15/5 ถนน สาธุประดิษฐ์ ซอย 3 เขต ยานนาวา แขวง ชองนนทรี
 ประวัติการศึกษา 2555 วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง
 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม
 สาขาวิชาประติมากรรม



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้